

Canlı kalkan olmanın dinimizce hükmü nedir?

Seydişehir'den Tûbâ Sarı: “Canlı kalkan olmanın dinimizce hükmü nedir?”

Dünya halklarının ve sağduyunun ayağa kalkmasına ve yüksek sesle tepki vermeye devam etmesine rağmen, kuvveti elinde tutan bir dünya devi gururlandı mı, kibirlendi mi, gözü mü döndü, gözünü kan mı bürüdü, ne oldu bilinmez, gözü kara bir yaklaşımla, hakka, hukuka, ahlâka, akla, iz'ana, vicdana, insanlığa, şefkate ve merhamete karşı aymaz, ayıkamaz, arlanmaz, utanmaz ve uslanmaz biçimde korkunç ve akıl almaz derecede tehlikeli bir başkaldırı sergiliyor. Çaresiz seyrediyoruz.

Binlerce masum ve günahsız sivili olumsuz etkileyeceğinden korktuğumuz bu korkunç başkaldırı, gerçekte Amerika'nın kendi kendisini imhâ edişi mi, seyirden başka etkili bir şey yapmayan insanlığın kendi kendisini intiharı mı? Kıyamete doğru hızla yol mu alıyoruz? Yoksa, yoksa, kıyametin pimini insanlık mı çekecek?

Filistin'de akan kan yetmezmiş gibi O orada kanamaya ve akmaya devam ederken Anasız ve babasız kalan binlerce çocuğa her gün yenileri eklenirken Yeni bir kan senaryosu!

Ve insanlık seyrediyor! Dehşet!

Müslüman ülkelerin bir durdurma ve barış çabası yok. Müslüman yöneticilerin basîreti bağlanmış olabilir belki, güçleri de yetmeyebilir; yıllarca ne ektiler ki, şimdi biçsinler? Ya Müslüman halklara ne demeli? Suskun, sessiz ve tepkisiz! Sokaklara dökülmek ve sokakları aşındırmak günah mıdır? Zalimlerin anlayacağı dilden “No war!” diye bağırarak günah mıdır? Efendiliklerinden, seviyelerinden, vakarlarından, rahatlarından mı olacaklar? Müslüman örgütler, gönüllü kuruluşlar, dernekler, vakıflar, sendikalar ne iş yaparlar? Neden ses vermezler? Müslüman olmayan dünya halklarının verdiği tepki, bizim tarafta neden yok?

Böyle onursuz, böyle saygısız, böyle ahlâksız savaş olur mu? O cânî ve küstah adamı devirmenin başka bir yolu yok muydu? Neden fatura hep masumlara çıkar? On yıl önce Halepçe'de binlerce insanı, çoluk ve çocuğu öldüren o eli kanlı kâtil için böyle

bir sonun aslında ucuz düştüğü söylenebilir. Fakat o gün bu katliamlara neden seyirci kalınmıştı? O gün bu adama neden cesâret verilmişti?

Güç kimin elindeyse, yalnızca masumları ağlatıyor ve inletiyor! Oh, ne ala memleket! Suyun, ekmeğin, hayatın ve dünyanın tadı kalır mı böyle zâlimler arasında?

Devletlerin bu savaşı durdurmaya güçleri yetmiyor; belli oldu! Keşke dünya halkları seslerini ve tepkilerini daha gür çıkarabilselerdi! Keşke milyonlar değil de, milyarlar sokaklara yürüyebilseydi! Milyonlar sokaklarda yürürken, geri kalanlar işlerini güçlerini çok rahat mı yaptılar, gözlerine uyku girdi mi bilmiyorum. Halklar durdurabilirdi bu savaşı, diyorum ben. Fakat halkların sesi, savaş lobisinin iğrenç plânlarını bozmaya yetmedi! Daha gür çıkmalıydı! Dünyayı başlarına yıkmalıydı! Benim endîşem, savaş lobisini savaştan caydıracak ölçüde tepki vermeyen, sesini daha güçlü çıkarmayan dünya insanının bu zaafiyetinin, İlâhî gayrete dokunma kabiliyeti taşıması! Her insan, bu savaşı durdurmak için kendisini görevli ve sorumlu bilmeliydi!

Canlı kalkan olmak birkaç kişinin veya birkaç grubun cılız ve etkisiz bir sesi olarak kaldı. Fakat yine de ilginç bir tepki idi. Aslında ölüme atlamaya gerek yok! Canlı kalkan olana kadar daha başka, daha meşrû ve daha ölümcülsüz tepki yolları vardı; yeterince denenmedi.

Çaresiziz. Tek gücümüz, duâmız. Allah'a sığınıyoruz. Zâlimleri Allah'a havâle ediyoruz.

Allah'ım, bu ateşi masum halk üzerinden al. Zâlimleri Kakhâr ism-i şerifinle sustur! Tuzaklarını kendi ayaklarına dola! Zâlimlerin, durdurmaya güç yetiremediğimiz zulümleri ve fitneleri yüzünden Allah'ım, mâsumları helâk etme. Bu şer ve tehlikeli gelişmeleri hayra tebdil eyle. Allah'ım, tek güç ve tek kudret Sen'dedir. Sen, tek emir ve irâde Sahibisin. Emir komuta Sen'dedir! Sen tek Sultan'sın! Sen tek Melik'sin! Allah'ım, şer güçlerin Müslümanlar üzerindeki bu baskılarını ve saldırılarını durdur. Müslüman'lara birlik ve berâberlik rûhu ver, Müslüman'lara güç ve kudret ver, Allah'ım!

Âmîn.Âmîn. Âmîn.